Kvindelig Censor ved Forskoleseminarierne. Det vil glæde Frk. Kirstine Frederiksens mange Venner at erfare, at hun, som for omtrent et Aar siden af Helbredshensyn maatte opgive sin Skolegerning, nu er rask nok til at overtage Hvervet som ministeriel Censor ved Forskoleseminarierne i Vejle og Silkeborg. Det store Arbejde, hun har nedlagt i Pædagogikens Tjeneste, gør hende særlig skikket til denne Gerning, saa Ministeriets Valg kunde ikke godt være falden paa nogen bedre.

De kvindelige Herreskrædere. For nylig have vi her i København haft det glædelige Syn at se over 1000 Kvinder staa trofast sammen i deres faglige Organisation og kæmpe en alvorlig Kamp for at opnaa en Smule anstændigere Løn for deres Arbejde. Det ligger i Sagens Natur, at Kvinder endnu stadig har vanskeligere ved at forstaa Organisationens Betydning end Mænd. Kvinderne have i Aarrækker betragtet lønnet Arbejde som Bierhverv, eller maaske rettere som et Luksuserhverv, og derfor have de stadig betragtet sig selv som Eneherrer over, hvor lavt de have haft Ret til at vurdere deres eget Arbeide. Men efterhaanden som den Kvindeflok, der helt og holdent skal *leve af sit Erhverv,* bliver større, saa arbejder sig samtidig hermed den Tanke frem, at den enkelte — ogsaa — eller vel rettere *netop* tør rette sine egne Lønkrav efter, hvad der er rigtigt for alles Skyld. Saaledes have ogsaa de kvindelige Herreskrædere tidligere — tankeløst — kunnet underbyde hinanden og derved skade de mange, som helt have skullet eksistere af dette Erhverv.

Nu er dette forbi. Disse Kvinder have lært, at i slige Spørgsmaal gælder det at indordne sig under de fælles Retfærdighedskrav, og derfor have de med stort Besvær faaet udarbejdet en *Minimal-Priskurant* for deres Arbejde. Denne blev saa forelagt Fabrikanterne, og disse indsaa, at det ikke nyttede at stritte imod, fordi ogsaa de have lært, at Ordet: „Enighed gør stærk" ikke længere er en Talemaade blot, men et praktisk Redskab, der udretter noget i Verden. Dog — Fabrikanterne nægtede at indføre Priskuranten, før Vinteren — og med den det meste Arbejde — var forbi (1. April). Syerskerne forlangte 1. Febr., og da Fabrikanterne ikke vilde give efter, nedlagde de Arbejdet (ca. 12—1300 Syersker). Befolkningen og Pressen viste straks de strejkende Syersker Sympati, og Fabrikanterne maatte under Forhandlingerne flytte deres Tidspunkt til 15. Februar, hvorefter Syerskerne straks genoptoge Arbejdet.

Man maa nu ikke tro, at her just er fremtvunget storartede Priser for de fattige Syersker. Et Par Tal af den nye Priskurant, sammenholdt med nogle af de gamle Priser, vil bedst vise dette: For Herrebenklæder af Klæde, Kamgarn, Buckskin o. l. betaltes tidligere 50—60 Øre, nu 70—90 Øre, for de tarveligste dito fra